

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobkyně: X, narozená X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Janem Brožem, Ph.D.
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2023, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2023, č. j. X. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) pro nesplnění podmínek uvedených v § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění, a to s ohledem na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 19. 5. 2023. Dle uvedeného posudku nebyla žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího ani druhého stupně, ale nadále byla invalidní pro invaliditu prvního stupně se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti o 40 %.

II. Obsah žaloby

2. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nesprávně zjištěného skutkového stavu a pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.
3. Tvrdila, že v posudcích o invaliditě nebyly zohledněny všechny její zdravotní obtíže a že se napadené rozhodnutí opírá o okolnosti, jež nevyplývají z řádně zjištěného skutkového stavu věci. Nesouhlasila se závěry posudků o invaliditě, měla za to, že její zdravotní postižení je třeba podřadit pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s uvedenou mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50–70 %, neboť její zdravotní postižení de facto znemožňuje výkon jakékoliv výdělečné činnosti a zásadním způsobem zasahuje do jejích každodenních aktivit, když vylučuje jakoukoliv fyzicky náročnější aktivitu spojenou s přenášením i lehkých břemen a delší stání. Případně měla za to, že její další zdravotní komplikace odůvodňují zvýšení horní hranice procentuálního rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti stanovené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. v souladu s § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky o 10 %, tj. na 50 %.
4. Dále nesouhlasila se závěrem revizního posudku, dle kterého nemusí pro chůzi vždy užívat francouzské berle. Naopak tvrdila, že v důsledku potíží s dolními a horními končetinami dochází k limitaci celkových pohybových funkcí a při chůzi je nucena vždy využívat opory v podobě francouzských holí.
5. K závěru posudku o invaliditě z 19. 10. 2023, dle kterého je ze tří pětin práce schopná, namítala, že dle lékařských zpráv jí její zdravotní postižení fakticky znemožňuje výkon většiny výdělečných činností s přihlédnutím k jejímu vzdělání. Uváděla, že přes veškerou snahu nezískala práci. Tvrdila, že neuvedením podkladů odůvodňujících závěr o částečné průceschopnosti a alespoň demonstrativního výčtu zaměstnání, které je žalobkyně schopna vzhledem ke svému vzdělání objektivně vykovávat, byla založena nezákonnost napadeného rozhodnutí. Poukazovala na skutečnost, že žalovaný její námitky nevypořádal.
6. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů spatřovala ve způsobu vypořádání její námitky týkající se nesprávného uvedení kapitoly hodnotící položky v posudku o invaliditě z 19. 5. 2023, kdy namísto kapitoly XIII, byla uvedena kapitola XII přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Nesouhlasila se závěrem žalované, že šlo o administrativní chybu s tím, že hodnotící kapitola a položka byly zřejmé z kontextu posudku. Uváděla, že z důvodu nejistoty týkající se rozhodující příčiny zdravotního stavu se nemohla řádně a komplexně vyjádřit ke konkrétnímu onemocnění a musela své námitky formulovat obecně.

7. V závěru namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že její zdravotní stav byl posuzován lékařem, jehož odbornost neodpovídá zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posouzení jejího zdravotního stavu provedl lékař s odborností v oblasti gynekologie a porodnictví, nikoliv lékař s odborností v oblasti rehabilitace či neurologie.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejprve shrnula obsah žaloby, poukázala na nutnost rozlišovat mezi subjektivními pocity a tvrzeními na jedné straně a objektivizovanými skutečnostmi na druhé straně s tím, že nárok na vyšší stupeň invalidity ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nemohou založit odlišné představy žalobkyně o náležité taxaci prokázaných, i toliko jen deklarovaných obtíží. Dále poukázala na praktickou totožnost námitek podaných proti napadenému rozhodnutí a žalobních námitek a na jejich vypořádání v posudku z 19. 10. 2023. Zdůraznila, že uvedený posudek neopomenul pracovní rekomandaci a odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které doporučení konkrétních pracovních činností není ani úkol soudu, ani posudkových lékařů či posudkové komise. Závěrem uvedla, že k prokázání invalidity vyššího stupně ani následně doloženými lékařskými nálezy nedošlo, pro kvalifikaci dominantního postižení coby těžkého nebyla naplněna předepsaná kritéria.

IV. Přezkum věci soudem

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „s. ř. s.“) Pro další průběh řízení byl zpracován dne 19. 6. 2024 posudek zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Hradci Králové (dále také jen „PK MPSV“) evidenční číslo: SZ/2024/366-HK-10. Žalovaná se jednání posudkové komise zúčastnila a podrobně se vyjádřila ke svým zdravotním obtížím.
10. Posudková komise MPSV v posudku dospěla k závěru, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně podle posudkové komise odpovídá invaliditě dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 40 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení – vertebrogenní algický syndrom hrudní a bederní páteře s anamnézou operačního zákroku v dolní oblasti hrudní páteře, s funkční složkou poruchy hybnosti dolních končetin s pravostrannou převahou, s recidivujícími thorakolumbalgiemi s algickou projekcí do pravé dolní končetiny, dle EMG vyšetření bez prokázané radikulární symptomatiky a neuropatie, které bylo podřazeno pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti komise stanovila na 40 %, tedy na horní hranici procentuálního rozmezí stanoveného přílohou uvedené vyhlášky, vzhledem k charakteru a průběhu všech objektivizovaných zdravotních obtíží a vykonávané výdělečné činnosti žalobkyně, která má ukončené středoškolské vzdělání (viz podrobně strana 12 až 15 posudku PK MPSV). Dle posudkové komise nebyla lékařskými nálezy prokázána taková tíže zdravotního postižení žalobkyně, která by k datu

vydání napadeného rozhodnutí z dlouhodobého hlediska odůvodňovala hodnocení odpovídající vyššímu stupni invalidity. Komise rovněž nezjistila další posudkově významné skutečnosti, které by odůvodňovaly užití § 3 výše uvedené vyhlášky.

11. K jednání soudu se zástupce žalobkyně ani žalobkyně nedostavili, žalovaná neměla k posudku PK MPSV výhrady ani připomínky.
12. Dle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění *má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 téhož zákona, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31 téhož zákona, pokud nedosáhl důchodového věku.*
13. Podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla o nejméně 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
14. Podle odstavce 3 téhož ustanovení *se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
15. Podle odstavce 4 téhož ustanovení *se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
 - a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
 - c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
 - d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
 - e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
 - f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*
16. Stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení upravuje vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
17. Dle § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10procentních bodů.*
18. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob

i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu – k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 9. 2. 2006, č. j. 6 Ads 25/2004-58 (dostupné i z www.nssoud.cz): *„Posouzení zdravotního stavu a souvisejícího zbytkového pracovního potenciálu je věcí odborně medicínskou; soud k ní nemá potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, jimž tyto znalosti svědčí, aby se o těchto otázkách vyslovily. Soud pak hodnotí veškeré důkazy v řízení takto získané. V řízení, které je přezkumným řízením vůči rozhodnutí žalované, soud opatřuje posudek posudkové komise ministerstva v souladu s pokynem § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Pokud tento posudek není ve svém obsahu úplný a svými závěry přesvědčivý, opatří si soud znalecký posudek znalce v oboru posudkového lékařství. Zásadní význam pro soudní rozhodnutí tak mají odborné posudky.“*

19. Krajský soud ověřil, že uvedený posudek posudkové komise MPSV ze dne 19. 6. 2024 splňuje veškeré náležitosti dané zákonem. V posudku je dostatečně popsáno, na základě, jakých skutečností posudková komise dospěla ke shora uvedenému závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 40 %. Nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti žalobkyně má dle posudkových lékařů z medicínského hlediska stav popsáný v bodě 10 odůvodnění rozsudku shora. K tomuto nemá krajský soud blíže co doplnit, neboť sám nedisponuje odbornými lékařskými znalostmi, na nichž posouzení invalidity závisí především. Přitom vypracovaný posudek MPSV v tomto řízení ob stojí co do přesvědčivosti a úplnosti. Také složení, ve kterém posudková komise MPSV zasedala, bylo v souladu se zákonem. Vzhledem ke zdravotnímu postižení žalobkyně, které bylo určeno jako rozhodující příčina jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (bolestivý páteřní syndrom), bylo na místě, aby členem posudkové komise byl lékař s odborností neurologie. Nedostatek odbornosti lékařů posudkové komise navíc žalobkyně ani nenamítala.
20. K žalobní námitce spočívající v tvrzení žalobkyně, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s uvedenou mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50 až 70 %, soud uvádí, že posudková komise po přezkoumání lékařských nálezů, včetně těch, které byly předloženy spolu s žalobou, nepřisvědčila názoru žalobkyně. Naopak dospěla ke stejnému závěru jako posuzující lékař v posudku z 19. 10. 2023, tedy že zdravotní postižení žalobkyně, které je rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, je třeba podřadit pod položku 1c, oddílu E, kapitoly XIII přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudková komise podrobně a přesvědčivě odůvodnila, jaké zdravotní postižení žalobkyně je rozhodující příčinou jejího zdravotního stavu (bolestivý páteřní syndrom) a jaký vliv mají ostatní objektivizovaná zdravotní postižení žalobkyně na pokles její pracovní schopnosti a dospěla k závěru, že dopad prokázaných zdravotních postižení v souhrnu s přihlédnutím k pracovní kvalifikaci žalobkyně odpovídá I. stupni invalidity. Posudková komise rovněž v závěru posudku zdůraznila, že předmětem hodnocení je jednoznačně prokázaná funkční tíže zdravotního postižení. Subjektivní stesky, používání opěrných pomůcek, subjektivně vnímaná výkonnost apod. se hodnotí v kontextu závažnosti lékařskými nálezy

prokázaných skutečností. Námitka žalobkyně byla tedy posudkovou komisí dostatečně vypořádána, soud uvedenou námitku hodnotí jako nedůvodnou.

21. K námitkám žalobkyně spočívajících v nenavýšení horní hranice procentuálního rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti stanovené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. v souladu s § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky o 10 % v důsledku jejích dalších správními orgány nezohledněných zdravotních potíží, soud uvádí, že dle obsahu posudku PK MPSV jsou ve stanovené 40% míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, která odpovídala horní hranici procentuální rozmezí stanoveného přílohou vyhlášky, zohledněny i všechny objektivizované zdravotní obtíže žalobkyně včetně vykonávané výdělečné činnosti. Pro užití § 3 uvedené vyhlášky nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti. K fibromyalgii, diabetu a snížené funkci štítné žlázy se posudková komise vyjádřila zejm. na straně 13 a 14 posudku. Námitka žalobkyně byla tedy posudkovou komisí rovněž dostatečně vypořádána, soud hodnotí uvedenou námitku jako nedůvodnou.
22. Pokud jde o námitky žalobkyně týkající se nutnosti používat francouzské hole při chůzi, tak posudková komise v závěru posudkového hodnocení uvedla, že používání opěrných pomůcek se hodnotí v kontextu závažnosti lékařskými nálezy prokázaných skutečností. Nezákonnost napadeného rozhodnutí pro neuvedení podkladů odůvodňujících závěr o částečné průceschopnosti žalobkyně a alespoň demonstrativního výčtu zaměstnání, které je žalobkyně schopna vzhledem ke svému vzdělání objektivně vykonávat, soud neshledal. Samotné obtíže spojené se získáním zaměstnání nejsou samostatným podstatným kritériem pro přiznání určitého stupně invalidního důchodu. Tím je především (objektivní) zhodnocení zdravotního stavu správně navázané na příslušné ustanovení vyhlášky shora citované.
23. Předmětem posudku není doporučení konkrétní pracovní činnosti, ale vyhodnocení pracovních schopností vzhledem k objektivně zjištěnému zdravotnímu stavu žadatele o invalidní důchod. Jak shledal Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 19. 2. 2010, č. j. 3 Ads 6/2010–67: „*Otázka vhodného pracovního zařazení a vhodných pracovních podmínek při částečné invaliditě je úkolem úřadu práce, nikoliv otázkou změny hodnocení či stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Subjektivní pocity stěžovatele o jeho pracovní neschopnosti a jeho zdravotních potížích, nejsou-li podloženy objektivně zjištěným zdravotním stavem, nemohou být kritériem pro přiznání dávky důchodového pojištění.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 6. 9. 2016, č. j. 4 Ads 136/2016–28).
24. K žalobkyní namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, která měla spočívat v nedostatečném vypořádání námitky žalobkyně týkající se nesprávného uvedení kapitoly hodnotící položky v posudku o invaliditě z 19. 5. 2023, kdy namísto kapitoly XIII, byla uvedena kapitola XII přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., soud uvádí, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí neshledal. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že šlo o administrativní chybu s tím, že hodnotící kapitola a položka byly zřejmé z kontextu posudku. K tomu soud nemá zásadní výhrady s tím, že k formulaci námitek proti prvostupňovému rozhodnutí byl i dle soudu zásadní popis zdravotního postižení žalobkyně v posudku z 19. 5. 2023. K tvrzení žalobkyně, že z důvodu nejistoty týkající se rozhodující příčiny zdravotního stavu se nemohla řádně a komplexně vyjádřit ke konkrétnímu onemocnění a musela své námitky formulovat obecně, soud poukazuje na skutečnost, že obsah námitek proti prvostupňovému rozhodnutí je v podstatě totožný

s obsahem žalobních námitek. Uvedení nesprávné kapitoly a položky v posudku z 19. 5. 2023 tedy zřejmě nemělo vliv způsob formulace námitek proti prvostupňovému rozhodnutí.

25. K žalobkyní namítané neodpovídající odbornosti lékaře posuzujícího její zdravotní stav v rámci řízení o námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí soud uvádí, že námitka není důvodná, neboť účinná právní úprava u lékařů plnicích úkoly okresní správy sociálního zabezpečení specializaci odpovídající zdravotním postižením posuzovaných nevyžadovala (viz § 8 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 2023).
26. Lze jistě pochopit určitou frustraci žalobkyně z přiznání nižšího než žádaného stupně invalidity zvláště pak za situace, kdy charakter onemocnění žalobkyně se může projevovat dlouhodobým zhoršením zdravotního stavu či výraznou nepohodou v denním životě. Na druhou stranu institut invalidního důchodu slouží k zabezpečení občanů, kteří ztratili způsobilost pracovat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo jejichž způsobilost k práci byla v důsledku této skutečnosti výrazně snížena (srov. Tröster, P. a kol. Právo sociálního zabezpečení. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 160 a dále).
27. Vzhledem k tomu, že soud považuje posudek PK MPSV ze dne 19. 6. 2024 za úplný, přesvědčivý a logicky odůvodněný, nebylo ani na místě, aby soud vyžádal jeho případné doplnění, či srovnávací posudek jiné posudkové komise MPSV. Soud není toho názoru, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně bylo nedostatečné, posudková komise zhodnotila i lékařské nálezy přiložené k žalobě.
28. Krajský soud v žádném případě nehodlá zpochybňovat zdravotní obtíže žalobkyně. Jak již však soud uvedl výše, zákon pro přiznání invalidního důchodu stanoví poměrně striktní podmínky. Tyto podmínky žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí splnila toliko k úrovni invalidního důchodu prvního stupně. Ničeho to však nemění na tom, že žalobkyně, pokud bude mít v budoucnu za to, že se její zdravotní stav zhoršil a odůvodňuje přiznání jiné výše invalidního důchodu, má možnost podat si u místně příslušné okresní správy sociálního zabezpečení novou žádost o přiznání invalidního důchodu.

V. Závěr a náklady řízení

29. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalované je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Lze rovněž uvést, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně provedené lékaři žalované bylo odpovídající a skutkový (zdravotní) stav žalobkyně byl zjištěn správně. Proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 10. září 2024

Jaroslav Vávra, v. r.
soudce